

TÁVOLI HÍREK

ADVENTISTA MISSZIÓ

fiatalok és felnőttek részére

2018 • ELSŐ NEGYEDÉV • KÖZÉP-AMERIKAI DIVÍZIÓ

TARTALOM

PUERTO RICO

- 5 Falak nélküli gyülekezet / január 6
8 A kék farmernadrág / január 13 T

BELIZE

- 11 Az angol királyné és a menny Királya / január 20
13 Az első szeretet megtalálása / január 27 T
16 A főszakácsnő felmond / február 3
19 A feleség imájának meghallgatása/ február 10
22 Állott étel / február 17

MEXIKÓ

- 25 Második esély / február 24 T
27 Meglepetés Istennel / március 3 T

TRINIDAD ÉS TOBAGO

- 30 Egy veszélyes kutya/ március 10 T

JAMAICA

- 33 Varrni - Jézusért / március 17
36 Isten örökbefogadott gyermeke / március 24
39 A 13. szombati program / március 31 T
42 A következő negyedévi céljaink

T = A tizenévesek számára is érdekes történetek

A fedőlapon: Rachel Marrero Torres, aki segít a portorikói hontalanok részére szánt „falak nélküli gyülekezet” megszervezésében.

I. negyedév

EDDIGI ADOMÁNYAITOK

A 2014-es évi 13. szombati adományaitoknak segítségével hozzájárultatok az „Irgalmas szamaritánus” központ felépítéséhez a hontalanok számára, és a Kingstonban (Jamaica) levő klinikánkon lehetővé tettétek az ingyenes kezeléseket. Olvassátok el a történetet arról a hontalanról, aki az „Irgalmas szamaritánus” révén ismerte meg Jézust. Ebben a füzetben az ő történetét is megtaláljátok.

Kedves szombatiskolai vezető

Ebben a negyedévben a Közép-Amerikai Divíziót mutatjuk be nektek, amely a Karib térségen át Közép-Amerikán keresztül Dél-Amerika északi részéig öleli fel az országokat. Ebben a térségben úgy 300 millió ember él, köztük 3.7 millió adventista. Így minden adventista hívőre 81 lakós jut.

A negyedévi 13. szombati adományainkból támogatni fogjuk a Puerto Rico-i, Trinidadai és a mexikói terveinket, amelyeknek egy közös jellemzőjük van - a cél, amellyel szeretnék felgyorsítani az evangélium további terjedését közösségeikben.

Puerto Ricóban, az összegyűlt pénzeszközöket egy többcélú központ felépítésére használják fel, amelyben több mint ezer ember tud majd összejönni, amikor megszervezik a vallásmissziós tevékenységeiket az ottani adventista egyetem területén.

Trinidadban, a Dél-Karibi egyetemünk területén imaházat fognak építeni, amely majd felváltja az auditoriumot, ahol a hívők jelenleg gyülekeznek az istentiszteleteik megtartására. Az egyetemi imaházban 1700 lélek tud majd összejönni, és felszerelik a szombatiskolához, a gyermek-szombatiskolához, az egészségügyi szolgálathoz

szükséges eszközökkel, és egy médiaközpont, egy missziós kiképzőközpont, valamint egy társalgóterem is lesz.

Mexikóban, Vilahermosa városban, a Délkelet-adventista körházat egy többcélú épülettel bővítik, ahol különböző egészségügyi szolgáltatások állnak majd a rendelkezésükre, valamint tájékoztatást és szemináriumokat szerveznek majd a betegségmegelőzésekről.

Ezekről a projektekről egy hatperces videoklipet nézhetek meg, itt: bit.ly/iadprojects-2018

Különös jellegzetességek

Ha érdekesebbé szeretnétek tenni a szombatiskolát, e füzet angol nyelvű, PDF verzióját letölthetitek a következő linkről: bit.ly/adultmission és a Facebook-on is elolvashatjátok (angolul). Látogassátok meg és fejezzétek ki tetszésüket a Facebook oldalunkon.

([Facebook.com/missionquarterlies](https://www.facebook.com/missionquarterlies)).

Használjátok a missziós történetek videofelvételét, amelyek a világszerte élő emberek tapasztalatairól szólnak, külön kiemelve a 13. szombat adományaiban részesülőket. Ha szeretnétek, kaphattok egy listát is minden ilyen videoklipről és linkről az interneten, így az alkalmazást letöltve online is megtekinthetitek a videoklipeteket.

Minden héten további képeket és érdekes dolgokat teszünk fel, amelyeket letölthettek és bemutathattok az osztályban egy számítógépen vagy mobiltelefonon, miközben felolvassátok nekik a missziós történeteket, vagy kinyomtathattok képeket és kitéhetitek a szombatiskolai osztályotok termében vagy a szombatiskolai hirdetőablátokra.

Még más adatokat és tevékenységeket az Adatforrásokban megadott helyeken találtok, vannak ott például weboldalak, amelyeken még több anyagot gyűjthettek a szombatiskolai missziós bemutatókhoz. Személyesen is felvehetitek velem a kapcsolatot. E-mail címem: mcchesneya@gc.adventist.org

Köszönjük, hogy segítetek a szombatiskolai osztályotok tagjainak, hogy megismerkedhessenek a világszerte élő testvéreikkel és ösztönzitek őket, hogy adományaikkal vegyenek részt az egyház-misszióban.

Szívből köszönjük és az Úr áldását kívánjuk nektek!
Andrew McChesneya a Távoli hírek szerkesztője.

Adakozási lehetőségek

A 13. szombati adományok a következő célokat szolgálják:

- Missziós központ létesítése az „Antilla” adventista egyetem területén, Puerto Ricóban.
- Egyetemi imaházépület felépítése a Trinidad-szigeten található Dél-Karib „Marakas” adventista egyetem területén.
- Többcélú központ létesítése a mexikói Vilahermosa városában levő, Dél-kelet Adventista kórházban.

1. szombat, 2018. január 6.

FALAK NÉLKÜLI GYŰLEKEZET

Puerto Rico

Raquel Marrero Torres (52 éves)

Egyházunk híveinek egy csoportja szombat reggelente 5 órakor találkozott egy Puerto Ricó-i parkban, hogy imádkozzon, olvassa a Bibliát és reggelizzen. Nem számítottak arra, hogy a hajléktalanok majd felfigyelnek rájuk, amikor kilakoltatták őket a szokásos szombati találkozóhelyükről, néhány városi esemény miatt, és arra kényszerültek, hogy a város egyik terén gyülekezzenek.

Azonban egy dolog tartósan megváltoztatta a találkozókat. A havi összejöveteleiket felváltották a heti istentiszteletek, amikor reggelit szolgáltak azon hajléktalanok számára, akik csatlakoztak hozzájuk. Tavaly húsvétkor a lelkész különleges - az alázatosság szertartásával (lábmosás) és Krisztus vérének és testének szimbólumával (kenyér és bor) - egybekötött istentiszteletet tartott. „Mi ezeket a találkozásokat 'Falak nélküli gyülekezetnek' nevezzük“, mondja Raquel Marrero Torres, az 52 éves egyetemi matematikatanár, aki a szombati étkezéseket szervezi.

A falak nélküli gyülekezet az egyik módja annak, hogy az adventisták megpróbálják terjeszteni Jézus szeretetét a Puerto Ricó-i

helyi környezetükben, amely az Amerikai Egyesült Államoknak az önkormányzattal rendelkező, társult állama, és egy 160 kilométer-szer 55 kilométer nagyságú szigetterületet ölel fel a Karib-tengerben. Egyes gyülekezetek hetente étkezést szerveznek a saját gyülekezeti helyiségeikben, más gyülekezetek pedig a hét folyamán kiküldik a híveiket, hogy takarítsanak, segítsenek az embereknek és javítsák meg a házaikat.

Raquel gyülekezeti csoportja hetente egyszer gyülekezett a Puerto Rico nyugati partján található Mayagüez város egyik parkjában; különben ebben a városban található még az adventista „Antilla” egyetem.

A városi hatóságok azonban, valamilyen rendezvény miatt, 2012-ben arra kényszerítették ezeket a hívőket, hogy költözzenek át a városi terek egyikére. Miközben ott reggeliztek, a gyülekezet egyik híve megpillantott több hajléktalan embert és meghívta őket, hogy csatlakozzanak hozzájuk az étkezésben. „Attól a naptól fogva úgy döntött, hogy minden szombaton eljön, és enni ad a hajléktalanoknak”, meséli Raquel.

Ez az ember, különben egy kis cég tulajdonosa, néhány hónapig szombatonként gabona magvakat, szendvicseket, friss gyümölcsöt és gyümölcslevet hordott nekik. Aztán meghívta Raquelt is, hogy menjen vele: „Nem csak ételt akarok nekik hozni, hanem a szeretettel teljes Istent is be akarom nekik mutatni”.

Raquel, aki a gyülekezet aktív híve volt, beleegyezett, hogy elmenjen vele a jövő szombaton. Szombat reggel megnyitotta a Bibliáját és felolvasott belőle 35 férfi és nő előtt. Ettől fogva rendszeresen eljár, és elvállalta a kötelezettséget, hogy 2017 folyamán megszervezi a hajléktalanok szombat reggeli étkeztetését.

Ma már 65-70 személy jön össze szombat reggel 7-re, hogy hallgassa az Úr Szavát és reggelizzen. A vendégek az önkéntesek által elhelyezett székeken ülnek, énekelnek, majd meghallgatják a lelkész húsz perces lelki üzenetét. A pásztor nemrég vezetett egy csoportot az alapvető bibliai igazságok tanulmányozásában. 40 ember végezte el az alapvető bibliai igazságok tanfolyamát, akiket aztán egy busszal egy közeli adventista egyházba szállítottak, hogy ott átvegyék a bizonyítványokat és az okleveleket.

Raquel pozitívan meglepődik, hogy a legtöbb ember reggel 7-re érkezik, bár tudják, hogy a reggelit csak 45 perc múlva szolgálják. „Elkezdtek az embereket táplálni, de most már vannak itt olyan emberek, akik azért jönnek, mert hallgatni akarják az Úr Szavát. Itt ülnek, kinyitják a Bibliát, énekelnek. Ez igazán csodálatos.”

„A heti összejövetelek családi összejövetelekké váltak. Együtt nevetünk és sírunk. Időközben néhány ember elaludt az Úrban. Azonban reménységgel fejezték be életüket. Mi egy család vagyunk.”

Sokan, akik ezekre az összejövetelekre járnak, rendelkeznek Raquel mobiltelefonszámával, és szabadon hívhatják, ha megbetegszenek vagy valamilyen más szükségbe jutnak a hét folyamán. Néhányan már nem hajléktalanok, miután a városi hatóságok biztosították számukra a lakhatást. A gyülekezet hívei segítettek nekik berendezni a lakást és beköltözni.

A szabadtéri reggeli programot a gyülekezet és privát személyek adományaiból finanszírozzák. Az egyik önkéntes édesanyja egy nagy nemzetközi cégnél dolgozik, s ő hátizsákokat adományozott személyi higiéniai cikkekkel (samponok, szappanok, fogkrémek, törölközők voltak bennük), és március 8-án átadta a nőknek, a férfiaknak pedig apák napja alkalmából.

Húsvéti ünnepek alkalmával az önkéntesek nagy ünnepséget szerveznek a városi téren. Székeket és lavórokat hoznak a gyülekezetből, majd a lelkész lelki elmélkedést tart. Sok ember nem tudja visszatartani az érzéseit az alázatosság szertartása idején. Úgy érzik, mintha a lábmosással minden bűneiket lemosnák és megbocsátanak nekik.

„Először volt részük ilyen élményben”, mondja Raquel. „Igazán csodálatos volt!” Raquel nem tudja, hány ember keresztkedett már meg és csatlakozott az egyházhoz, de biztos, hogy a Szentlélek munkálkodik az emberek szívében. Tudjuk, hogy az elvetett mag egyszer gyümölcsöt fog teremni. Minden alkalommal megbizonyosodunk róla, hogy ezek az emberek valóban szeretik Istent.”

Ebben a programban, az önkéntesek között vannak még az Antilla adventista egyetem hallgatói is, akik ebben a negyedévben fognak részt kapni a 13. szombati adományainkból.

A pénzből evangéliumi hatásközpontot és missziós központot nyitnak az egyetem területén. Köszönjük, hogy támogatókat adományaitokkal a Keresztény Adventista Egyház missziós tevékenységeit.

(Tekintsétek meg a rövid videós felvételt a YouTube-on: bit.ly/raquel-torres)

Missziós adatok

- A Puerto Rico statútuma garantálja a vallásszabadságot. Az emberek 75% -a katolikusnak vallja magát, 25% -a pedig valamilyen protestáns egyházhoz tartozik.
- A Puerto Ricói Keresztény Adventista Egyház területének uniója 310 gyülekezetet és 32.875 hívőt egyesít. Puerto Rico összlakosságának a száma 3,415,000, így 104 lakosra jut egy adventista hívő.

2. szombat, 2018. január 13.

A KÉK FARMERNADRÁG

Puerto Rico

Kermit Torres Kastelliano (39 éves)

Édesapám egy Puerto Ricói adventista gyülekezetben nőtt fel, azonban elhagyta az egyházat, amikor valaki kritizálta a menyasszonyát, mert kék farmerben jött a gyülekezetbe. Apa akkor 19 éves volt, és a leendő édesanyámmal együtt jött a gyülekezetbe, aki más keresztény egyház híve volt. Apa azonban annyira dühös lett, amikor valaki azt mondta, hogy anyám nem volt megfelelően felöltözve, hogy elhagyta a gyülekezetet/egyházat.

Egy rendőrtiszt házában nőttem fel. Apám nagydarab, izmos ember volt, a különleges egység tagja, és mindig azt gondolta magáról, hogy valóságos „superman”. Szeretett verekedni, dohányozni és inni. Az öcsémnek és nekem mindig azt mondta: „Csak a legerősebbek élnek túl az utcán, erősnek kell lennetek, hogy túlélhessétek”.

Évek teltek el, és a szüleim elváltak. Amikor apám 45 éves volt, súlyos egészségügyi probléma miatt kórházba került. Az orvos azt mondta, hogy az emésztőrendszere rothad, a nem megfelelő életmód

következtében. Az orvosnak a műtét alkalmával 3 méter vékonybelet kellett eltávolítania apám bélrendszeréből.

A műtétből való lábadozása alatt apa aztán majdnem megfulladt a légzőszervi működésének leállása miatt. Negyvenöt másodperc alatt az egész addigi élete lepergett előtte. Belátta a bűneit és azt, hogy hányszor igyekezett Jézus segíteni rajta. Félt, hogy mi lesz vele. Abban a pillanatban két feléje nyúló kézfejet látott, és egy hangot hallott: „Ne aggódj, az én kezemben vagy!”. Abban a pillanatban szabadon lélegezhetett. A kórház elhagyása után az apa Jézus kezébe tette életét, és visszatért az adventista templomba. Azonban két fia miatt aggódott. Így imádkozott értük: „Engem megmentettél, de mi lesz a fiaimmal?”

Én akkor 27 éves voltam. Kamionvezetőként dolgoztam. Akkoriban a dohány, az alkohol, a heroin és a kokain rabja voltam. A bátyám sátántisztelő volt. Fekete ruhát viselt, ajkát rúzsozta, festette a körmeit. 32 piercing volt az arcán. A szobája falait és plafonját feketére festette, és alvás közben is heavy metall zenét hallgatott.

Apám beszélt nekünk Istenről és a Bibliáról, de minket az nem érdekelt. Elszomorította, hogy elutasítottuk a törekvéseit, hogy bemutassa nekünk Jézust. De miután elolvasta az alábbi igehelyet, változtatott a hozzáállásán. „Igen, így szól az Úr, az erőstől elvételnek a foglyok is, és megszabadul a kegyetlen zsákmánya, és háborgatóidat én háborítom meg, és én tartom meg fiaidat” (Ésa 49,25).

Fiait Isten kezébe helyezte. Nem ismertem Istent, és nem tudtam, hogy apám imádkozott értem. Azonban, röviddel ezután, egy furcsa dolog történt. Pénteken találkoztam a barátaimmal, akikkel a hétvégén együtt szoktuk járni a klubokat és a bulikat. Ezen a hétvégén se történt másként.

Amikor hétfőn hazaértem, nagyon üresnek éreztem az életemet. Jobb életre vágytam. Imában Istenhez fordultam: „Uram, legyél a segítségemre és tegyél valamit az életemben, máskülönben odaveszek az utcán, vagy elkapok valakitől valamilyen betegséget.

Nem tudom mit tett velem Jézus, de másnap egészen másként éreztem magam. Se cigarettát, se alkoholt, se kábítószeret nem kívántam. Csak Jézus mellett kívántam időzni. És soha többé nem is használtam ezeket a szereket.

Azóta 10 év telt el, és most így, 39 évesen lelki pásztorként szolgálok Puerto Ricóban. Van egy csodálatos feleségem és öt gyermekünk. A fivérem is adventista lekipásztor az egyik bosztoni gyülekezetben. Öt évvel ezelőtt abban az előnyben volt részem, hogy én magam keresztelhettem meg a fivéremet.

Édesapám ismét megnősült és egy Puerto Ricói gyülekezet híve maradt.

Sok évvel ezelőtt édesapámmal azon viccelődtünk, hogy ha „nagy leszek”, akkor majd együtt fogjuk járni a klubokat és együtt fogunk inni. Most azonban együtt járunk imaházba.

Ha Jézus a mi életünkbe ilyen változást hozhatott, akkor mások életével is megteheti ugyanezt.

Kermit Torres Kastelliano hét éve szolgál prédikátorként, időközben pedig a mesterdiplomáját készíti teológiából az Antilla egyetemen a Puerto Ricói Mayagüez városban.

A 13. adományok egy részével az evangéliumi és a hatásközpont tervének megvalósítását támogatjuk, amelyek segítségével majd eljutnak az evangéliummal a helyi lakósághoz.

(Kermit Torres Kastelliano történetét Andrew McChesneya beszélte el.)

(Kermit Torres Kastellianónak az adventista Antilla teológiai egyetemen szerzett élményéről a gyermekeknek szóló Távoli hírekben olvashattok, illetve a következő linken: bit.ly/rice-and-beans).

Rövid tények

- Puerto Ricót Kolumbusz Kristóf fedezte fel, 1493-ben, Amerika felfedezése után egy évvel. Az újonnan felfedezett földnek a San Huan Batista, azaz Keresztelő János nevet adta.
- A Puerto Ricói konyha nagyon fűszeres, és spanyol, amerikai, brit meg afrikai hatások keverékét képviseli.
- Bár Puerto Rico az USA-hoz tartozik, egyedileg versenyez az olimpiai játékokon, összesen 9 aranyérmert nyert: 6-ot ökölvívásban, 1-et atlétikában, 1-et teniszben és 1-et birkózásban.
- Puerto Rico utcái kék macskakövekkel vannak kiköveztve.
- Puerto Ricóban honos a világ legnagyobb, élő hullője - a tengeri teknős.

3. szombat, 2018. január 20.

AZ ANGOL KIRÁLYNÉ ÉS A MENNY KIRÁLYA

Belize

Letícia August (60 éves)

A legizgalmasabb nap Letícia ifjúkorában az volt, amikor a guatemalai nagyanyja, akivel együtt élt, elküldte őt Belizebe, a másik nagyanyjához. A szülei rendíthetetlen vasárnaptisztelők voltak. Letícia belefáradt annak a hallgatásába, hogy nem viselkedhet úgy, mint a többi kislány.

„Amikor átköltöztem, rájöttem, hogy ez a legjobb idő arra, hogy változtassak az életemen.”

Elkezdett táncokra, partikra járni. Végre szabadnak érezte magát. mégis, naponta foglalkozott a gondolattal, hogy mi lesz vele, ha aznap este meghal?

Egy idő után, néhány adventista kezdte látogatni a nagybátyját, aki velük élt, és elkezdtek vele tanulmányozni a Bibliát. Az akkor 17 éves Letícia a szobájából hallgatta a beszélgetéseiket és aggódva gondolkodott: „A Biblia nem ezt tanítja!”

Az adventisták beszéltek a nyelveken szólás ajándékáról. Felolvasták az Apostolok cselekedeteinek könyvéből, hogy mindenki a saját nyelvén tudta megérteni, amit a tanítványok tanítottak. Letíciát arra tanították, hogy a nyelveken való beszélés valójában olyan értelmetlen beszéd, amelyet senki sem ért.

Végül elhatározta, hogy átmegy hozzájuk és megmondja az adventistáknak: „Amit mondanak, az nem igaz.” Majd megpróbálta elmagyarázni a maga ismereteit.

A viták során elkezdte tanulmányozni a Bibliát a beszélgetőtársával. Egy idő után elindult a gyülekezetbe, és hamarosan úgy döntött, hogy megkeresztelkedik.

A rokonai azonban elleneztek ezt az ötletet, igyekezve őt meggyőzni, hogy az adventista egyház egy szekta, és ha egyszer mégis megkeresztelkedik, akkor elfelejtheti, hogy családja is van.

A keresztség körül igazi harc folyt. Nem is jelent meg azon a napon, amikor meg kellett volna keresztelkednie. Elment bulizni, és

úgy döntött, nem keresztelkedik meg. „Az Úr azonban nem hagyott engem békén, amíg el nem mentem, és meg nem kértem, hogy kereszteljenek meg.” A lelkipásztor megkérdezte: „Biztos vagy benne, hogy tényleg akarod?” „Igen! Biztos vagyok benne!” Meg voltam győződve, ahogy most is, hogy helyes döntést hoztam. Istennek legyen hála az Ő kegyelméért, hogy adott nekem még egy esélyt.”

A rokonai nagyon dühösek voltak. Nyomást gyakoroltak rá, hogy adja fel a hitét, tisztátalan húst tettek az ételébe, így nem tudott enni. Hetekig kekszet és tejet evett. Csak szombaton volt valódi étkezése, amikor a gyülekezet hívei meghívták őt ebédre. „Ez alatt az idő alatt megtanultam, hogy az újonnan keresztelt hívek számára mindig legyen nyitva az ajtónk, mert nem tudhatjuk, mi folyik az életükben”, vallja Letícia. „Meg kell ismernünk és szeretnünk őket.”

Hamarosan visszatért Guatemalába, az anyjához. Az életében bekövetkezett változást Isten vezette. Röviddel ezután találkozott a leendő férjével, és feleségül ment hozzá. Letícia nővér lett, és a férjével együtt már három gyülekezetet alapítottak Guatemalában és Belize-ben.

Ez a házaspár 1000 embert vezetett a keresztséghez.

Letícia férje azonban időközben meghalt, de ő 60 évesen is aktív gyülekezeti tag maradt Belize-ben, ahol most is él.

2016-ban, II. Erzsébet angol királynőtől Letícia átvehette a kitüntetést: a szociális munkáért járó legnagyobb brit érdemrendet.

„Valaki engem javasolt”, mesélte szerényen Letícia. Azonban az, ami leginkább arra ösztönöz, hogy haladjak előre, nem az emberek dicsérete, hanem az a gondolat, amit Isten mond nekem: „Menj és tedd meg értem”. Mi Isten szolgái vagyunk. Egyszer szeretném majd azt hallani Tőle: „Jól vagyon jó és hű szolgám, kevesen voltál hű, sokra bízlak ezután; menj be a te uradnak örömébe” (Mát 25,21).”

„Tudom, hogy Isten hívott el erre a munkára. Ma már 43 éve, hogy hívó vagyok, de egyre jobban szeretem Őt.”

Belize 2015-ben részesült a 13. szombati adományainkból, amelyeket egy tábor építésére használtak fel, ahol evangéliumi tevékenységeket és egyházi konferenciákat tudnak szervezni. Köszönjük, hogy idén is támogatjátok pénzeszközeitekkel Belize-t és a Közép-Amerikai Divízió többi országát.

Rövid tények

- Belize-ben az angol a hivatalos nyelv. A második hivatalos nyelv a spanyol, de mellette még a nem hivatalos kreol nyelvet is használják.
- Bár Belize független ország, a brit királynő még mindig a szimbolikus államfő, és a titulusai között a „Queen of Belize” („Belize királynője”) elnevezés is ott szerepel.
- Igaz, hogy Belize City a legnagyobb város, a főváros azonban Belmopan, miután Belize City-t 1961-ben majdnem teljesen megsemmisítette egy orkán.
- A Belmopani Nemzetgyűlés épülete a maja templomra hasonlít.
- Guatemala szerint Belize az ő területének a része, s ennek alapjául az 1859-es angol-guatemalai szerződést veszi alapul.
- Mielőtt elnyerte a függetlenségét, Belize-t Brit-Hondurasként ismerték.

4. szombat, 2018. január 27.

AZ ELSŐ SZERETET MEGTALÁLÁSA

Belize

James Pescasio (62 éves) és Luisa Pescasio (65 éves)

A Belize-ben élő James és Luisa gyerekkori barátok voltak.

Felnőttként kivándoroltak az USA-ba. Luisa, 30 éven keresztül, Kaliforniában, többféle munkával is foglalkozott, James pedig Kaliforniában, Texasban és Illinoisban a „Motorola” mérnökeként dolgozott.

Nyugdíjba vonulásuk alkalmával visszatértek Belizébe, felújították ismeretségüket, s megtudták, hogy mindketten egyedül éltek.

James hamarosan meghívta Luisát vacsorára. Luisának volt egy kérdése. „Ki az első az életedben?”

„Isten”, válaszolta James.

„Jól van. Akkor most folytassuk a beszélgetést.”

Luisa alig várta, hogy elmondhassa Jamesnak, amit a szombattal kapcsolatban megtudott. Jamesnek is volt néhány újdonsága Luisa számára, így hát tovább beszélgettek.

Luisa az Egyesült Államokban egy evangéliumi előadássorozaton szerzett tudomást a szobatról, de nem sokat gondolkodott rajta addig, amíg Belize-be vissza nem tért, és ki nem nyitott egy kis szállodát.

Elkezdte tanulmányozni a Bibliát. Attól kezdve, hogy tudomást szerzett a tizedről, ő maga is elkülönítette Isten számára bevételeinek 10%-át. Miután olvasott a szexuális erkölcsösségről, nem volt többé hajlandó kiadni a szobát olyan házaspároknak, akik nem voltak megesküdve. Azután az igazi nyugalomnappal kapcsolatban kezdte gyűjteni az információkat. Ő továbbra is szeretett volna vasárnap járni a templomba, de a Bibliára is hallgatni akart.

„Alátámasztást kerestem a Bibliában arra, hogy helyes dolog megünnepelni a vasárnapot”, mesélte Luisa a dangrigai otthonában. „Ám minél többet tanulmányoztam Isten Szavát, annál inkább a szobatra, mint az igazi nyugalomnapra kellett felfigyelnem.

Akkor Luisa elolvasta a Zsid 4,4-11-et, ahol többek között ez áll: „Mert valahol a hetedik napról ekképpen szólt: És megnyugovék Isten a hetedik napon minden ő cselekedeteitől. (...) Ma, ha az ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek a ti szíveiteket” (Zsid 4,4. és a 7. vers második fele).

Amikor ezt olvastam, megálltam és azt mondtam: „Na, lám! Arra kértem Istent, mutassa meg, hogy folytassam-e a vasárnap megünnepelését, s most itt a bizonyíték.”

Ennek kapcsán adódott egy dilemmája. A hotelek a hét minden napján dolgoznak. Közben minden szobába elhelyezett a Bibliából és Ellen White-től a „Jézushoz vezető út” című könyvből egy-egy példányt. Szombaton abbahagyta a ruhák mosását és egyéb rendszeres munkákat. Azonban nem tudta, hogy ez elég-e.

James, aki annyi eltelt év után ismét összebarátkozott Luisával, szintén nem tudta mit kell tenni. Azt tanácsolta, hogy a legjobb, ha imádkoznak és odafigyelnek az isteni sugallatra. Elmesélte Luisának, hogy a fivére egyszer meghívta, hogy Kaliforniából utazzanak haza Belize-be. Az indulásukat megelőző este James elment a barátjához

és elmondta neki, hogy nem kíván elutazni, mert valami rossz érzése van.

„Akkor ne menj”, mondta neki a barátja. „Hallgass arra a belső hangra”.

James azonban kötelességének érezte, hogy elmenjen a testvérével, mivel megígérte neki. Aznap este az autója nem akart begyulladni, ezért úgy kellett őt elvontatni a fivére házáig.

„Én azonban továbbra sem akartam engedelmessé válni annak a belső hangnak, hogy ne induljak útnak”, mesélte James.

A fivérek tehát reggel korán útra keltek. Mexikón keresztül haladva, éppen, amikor James vezetett, gumidefektet kaptak. A lendület miatt az autó felborult és elkezdett forogni velük, James fivére pedig kirepült az ablakon. Jamesnak komoly arc és kézsérülései voltak, és a következő két napot a kórházban töltötte. Pár nap múlva, amikor már Belize-ben voltak, a látása hirtelen megromlott, mindent duplán látott, ezért sürgősen vissza kellett utaznia az USA-ba, hogy megműtsék a szemét.

Ez a baleset teljesen megváltoztatta James életét.

„Ismét elkezdtem járni a gyülekezetbe és életemet Isten felé fordítottam. Rájöttem, hogy ha hallgattam volna a belső hangra, hogy ne menjek el erre az útra, minden későbbi problémát elkerülhettem volna.”

James és Luisa megértették, hogy Isten vezette el őket idáig, ezért eldöntötték, hogy összeházasodnak. Minden héten elmentek a gyülekezetbe és egyre inkább meggyőződtek arról, hogy a szállodás munkát fel kell adniuk. De hogy tegyék?

„Ekkor Isten valami csodálatos dolgot tett velünk”, mesélte Luisa.

Egyszer Luisa egy amerikai szállodai ügyfelének beszélt arról, hogy 20 éve nem volt szabadságon, és hogy szívesen elmenne nyaralni. A következő napon az ügyfél felajánlotta neki, hogy megvásárolja a hoteljét.

Luisa és James időközben megkeresztelkedett, és most a gyülekezetük tevékeny hívei. Hálásak Istennek a szombati nyugalomnapért, és hétről-hétre dicsőítik Istent.

„Ami pedig az üzleti életünket illeti, az is egy nagy csoda volt”, állapítja meg Luisa.

(Nézzétek meg erről a házaspárról készült videoklipet. James videoklipjének a linkje: bit.ly/james-pecascia, Luisa videoklipjének a linkje: bit.ly/louise-pecascia).

Missziós adatok

- A legutóbbi nemzeti népszámlálás szerint Belize lakosságának 40,1%-a római katolikusnak, 31,8%-a pedig protestánsnak vallja magát.
- Belize-ben 92 adventista gyülekezet, és 43500 hívő van. Belize összlakosságának, ami 388 ezer, a 11%-a adventista keresztyény.
- Az Adventi üzenet az adventista kiadványok útján érkeztek Belize-be, az akkori brit Hondurasba, 1885-ben. E. Gotero, Hondurasból, a kaliforniai megtérése után, mindkét országban terjesztette az adventista irodalmat.

5. szombat, 2018. február 3.

A FŐSZAKÁCSNŐ FELMOND

Belize

Mercedes Ruiz (54 éves)

Mercedes Ruiz nagyon elfoglalt asszony volt. A hét hat napján a Radisson Hotel főszakácsa volt, és az American Airlines utasszállító vállalat első osztályú utasai számára készített ételeket. Vasárnaponként templomba járt, és nem is egy, hanem három helyre.

Mercédesz egy maja származású nő, aki a Belize közép-amerikai országban él, mindig Isten közelségére vágyott. Ellenben, üresnek érezte magát, bár három egyházi szolgálatra is eljárt.

A Biblia felé fordult, és elkezdte tanulmányozni Dániel próféta könyvét. A kilencedik fejezet olvasása közben észrevette, hogy Dániel böjtölve és imádkozva szolgált Istennek.

„Uram, ha Dániel meg tudta tenni, segíts, hogy én is megtehessem”, imádkozott Mercédesz.

Böjtölt és imádkozott. Minden nap megismételte Dániel 9. fejezetének imáját, amely e szavakkal fejeződik be: „Uram, hallgass meg! Uram, légy kegyelmes! Uram, légy figyelmes, és cselekedd meg, ne késedelmezzél tennen magadért, oh, én Istenem; mert a te nevedről neveztetik a te városod és a te néped (Dán 9,19).

Egyik vasárnap délután, a hármasszolgálat után, Mercédesz észrevett néhány szórólapot, szétszóródva a járdán. Felvette az egyiket, és látta, hogy az aznap este kezdődő, adventista evangéliumi előadások sorozatáról beszél.

Mindjárt aznap este elment az előadásra, ahogy minden következő előadásra is. Szombaton kivett egy szabadnapot a munkahelyén, hogy részt vegyen az előadáson, és előre ment, amikor a lelkész megkérdezte a jelenlevőket, hogy ki szeretne megkeresztelkedni.

A főnöknője nagyon nyugtalan volt, amikor Mercedes hétfőn azt mondta, hogy nem akar dolgozni szombaton.

„Korábban nem volt gondod a szombattal”, mondta a főnöknője. „Kivégeztél valakit vagy más bűncselekményt kövétél el? Miért kell ezt tenned?”

„A szombatot az Úr napjának tartom. Szeretnék Isten közelében lenni”, válaszolta Mercédesz.

Mivel a főnöknője nem akart neki segíteni, Mercédesz elhatározta, hogy felmond. Megírta a lemondását, és átadta a cég igazgatójának. Az igazgató elolvasta a levelet, széttépte, felgyújtotta, és a hamut a szemetesbe dobta.

„Képzeld el, hogy soha nem adtad nekem ezt a levelet. Megkapod tőlem a szabad szombatot, és fizetésemelést is kapsz.”

A főnök dühös volt, amikor megtudta, hogy Mercédesz szombaton nem dolgozik. Még több feladatot adott neki és egyre rövidebb határidőket azoknak elvégzésére.

Mercédesz Istentől erőt kért a kitartáshoz.

Egyszer, amikor Mercédesz megérkezett dolgozni, megtudta, hogy a főnöknője időközben elhunyt. A főnöknője, aki férjnél volt és gyermeke is volt, előző este a tengerparton egy titkos, romantikus találkozón volt egy másik férfival. A találkozót megszakították a fegyveres tolvajok, akik elmenekültek a helyszínről, úgy, hogy megölték ezt a párt és ellopták az autójukat.

Mercédesz munkahelyére visszatért a nyugalom. „Élveztem minden szabad-szombatot, ahogy a munkanapokat is”, mesélte.

Ez Mercédesz történetének csak a kezdete volt. Néhány évvel később egyedül és özvegyen maradt, miután a férje elhunyt, a felnőtt gyermekei pedig már a saját életüket élték.

Megint Jézushoz fordította az életét, és megkérte a lelkészt, hogy tanulmányozza vele a Bibliát. Amint a pásztor megígérte, hogy péntek este elmegy hozzá, Mercédesz azonnal így gondolkodott: „Ha ez a bibliatanulmányozás nekem megfelel, akkor meg akarom osztani valakivel”.

Meghívta a szomszédjait. Felállított egy sátort az udvaron elhelyezte benne a székeket, és finom frissítőket készített. A sátor közepén egy asztalt állított fel a lelkésznek.

A lekipásztor meglepődve látta, hogy egy egész tömeg várja pénteken este az igetanulmányozást. Amikor a tanulmányozás befejeződött, a lelkész bejelentette, hogy a következő pénteken is együtt fognak tanulmányozni. Most Mercédesz lepődött meg. Úgy gondolta, hogy a Biblia tanulmányozása csak egy este lesz.

Egyre több ember vett részt ezeken a bibliatanulmányozásokon. Mivel a városban nem volt adventista imaház, Mercédesz a saját otthonában házi gyülekezetet alapított, ahol szomszédjai szombatónként Istent dicsőíthették. A tanulmányozásoknak köszönhetően eddig tizenhat ember keresztkedett meg. Mercédesz egy évvel később megalapította az első önálló adventista gyülekezetet a városban.

Ugyanakkor még többet akart tenni Istenért. Az evangéliumot el akarta vinni Maja-nemzetének tagjaihoz. Így vált a Világmisszió úttörőjévé és gyülekezetalapító misszionárius lett, olyan helyen létesítve gyülekezeteket, ahol addig még nem volt. Mercédesz most egy szépen fejlődő, maja-gyülekezetet vezet Belize fővárosában, Belmopanban. „Így veszek részt a missziómunkában. Szeretem az elhívásomat. Ennek szenteltem az életemet és ebben találtam meg a boldogságomat.”

(Mercédesz rövid történetét a következő linken tekinthetitek meg: [y/mercedes-ruiz](#)).

Rövid tények

- Közép-Amerikában Belize a legritkábban lakott területű ország, ahol 1 km² -en csupán 15 ember él.
- Belize esőerdőiben több mint 500 fajta orchidea található.
- A Belize-i fekete bögőmajom a világ tíz leghangosabb állatai közé tartozik.
- Belize erdeiben indiai diófák vannak. Azaz indiai almafák, amelyek gyümölcsének a magva az indiai dió. Maga az alma is ehető, csak a héját kell lehámozni, mert az mérgező.

6. szombat, 2018. február 10.

VÁLASZ A FELESÉG IMÁJÁRA

Belize

Olga Chee (39 éves) és John Chee (40 éves)

Amikor Olga Chee első alkalommal megkérdezte a férjét, hogy elmenne-e vele az adventista imaházba, ő határozottan elutasította: „Bármelyik egyházhoz veled megyek, de ide nem”. Johnny úgy gondolta, hogy az adventista egyház egy szekta, ezért néhány héttel később Olga másik hívását is elutasította.

Olga és Johnny valamilyen templomot keresett a 15000 lakosú Orange Walk kisvárosban, Belize-ben, (Közép-Amerika). Egyikük sem volt különösebben vallásos, azonban Olga nagyon szeretett volna templomba járni.

Ez a házaspár vasárnaponként többször is elment a barátaival egy hagyományos templomba, de érezték, hogy valami nincs rendben.

„Valahányszor kijöttünk a templomból, életünk a régi, változatlan maradt. Esténként a barátainknál kártyáztunk, és a férjem ivott is. Nem értettem, miért olyan üres az életem.”

Olgáék mellett egy adventista házaspár lakott. Az asszony gyakran megállt a kerítésnél és elbeszélgetett Olgával. Néhányszor meg is hívta őt és a három gyermekét az imaházba.

Olga végül mégis egy liberális, vasárnapünneplő egyházhoz csatlakozott, ahol John megkedvelte a hívőket. Öt évig jártak ebbe a gyülekezetbe.

Egyszer aztán John és Olga ismét érezni kezdte, hogy üres az élete. Imában Isten segítségét kérték.

Néhány nappal később az egyik rokonuk felhívta John-t és megkérdezte, tudna-e segédkezni neki a Pizza-étterme körül, amely az ország másik részében van.

Miután John elment, Olga így imádkozott Istenhez: „Istenem, ha azt szeretnéd, hogy átköltözzünk oda, akkor adj nekem jelt. Legyen a jel az, hogy a házból ne kelljen semmit magunkkal vinni a gyerekeken és a ruháinkon kívül.” Senkinek se beszélt erről az imájáról.

Négy hét elteltével Johnny felhívta Olgát, hogy elmondja neki, ő és a gyerekek átköltözhetnek hozzá.

„És ne aggódj, lesz mindened - otthonod, a gyerekek számára iskola, a házban bútorok. Van itt minden, csak villanyáram nincs.”

Ez imaválasznak tűnt, ezért Olga és a gyerekek átköltöztek Jonnyhoz. Megtalált az egyházat, amelyhez otthon is jártak. A bejárati ajtó felett levő felirat különösen megragadta a figyelmét: „Ma, ha az ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek a ti szíveiteket” (Zsid 3,15).

Olga hat hónapon át minden vasárnap elolvasta ezt a bibliai idézetet. Egy idő után John befejezte a pizzás-ügyet, és családostól ismét visszaköltözött Orange Walkba. Olga és John ott ismét eljárt a régi gyülekezetbe, de valami mégsem volt rendben.

Egy reggel Olga bekapcsolta a rádiót, és hallgatta az adventista evangéliumi műsort. Doug Batchelor éppen a szombatról beszélt, mint Isten dicsőítésének napjáról.

„Az előadását hallgatva, valamilyen oknál fogva a szívem megremegett, majd eszembe jutott a Bibliavers, amely azt mondja, hogy amikor meghalljuk a hívást, nem szabad megvárunk, hogy a szívről megkeményedjen. Tudtam, hogy cselekednem kell.”

Olga felkereste Johnnyt a vendéglőben, amelyet nemrég nyitott, és azonnal megkérdezte: „Mi a véleményed a szombatról?”

Johnny mérgesen rákiáltott: „Nem akarok hallani a szombatról! A nyugalomnap lehet szerda, péntek vagy bármelyik nap. Egyáltalán nem lényeges”.

Olga így válaszolt: „Ha ezen veszekedni fogunk, akkor ez nem isteni lelkület. Hagyjuk ezt egyelőre”.

Azon a napon, amikor még bent volt a vendéglőben, Olga letérdelt és imádkozott: Uram, ha a te akaratod, hogy megtartsam a szombatot, segíts, hogy a férjem eljöjjön velem a gyülekezetbe. Te teremtetted a családot és biztosan nem akarsz tönkretenni.”

Aznap este Olga már kilenckor lefeküdt. Amikor éjjel felébredt és kiment a mosdóba, észrevette, hogy Johnny a számítógép előtt ül és egy nyitott Biblia van előtte. Valamit keresett. Olga semmit nem szólt, csak visszabújt az ágyba.

Amikor reggel Olga felkelt és munkába készülődött, Johnny így szólt hozzá: „Tudod mit, teljesen meg vagyok győződve arról, hogy Istent szombaton kell dicsőítenünk”.

Olga meglepődve hallgatta! Megkérte a férjét, mondja el, miért változtatta meg a véleményét. Férje azt mondta neki, hogy amikor lefeküdt, bekapcsolta a tévét, és akkor ráakadt Doug Batchelor műsorára.

Doug Batchelor a Tízparancsolatról beszélt és arról, hogyan vezetik félre az embereket a 4. parancsolat téves értelmezésével. Ez mélyebb bibliakutatásra ösztönzött.

Olga és John a következő szombaton elmentek az adventista gyülekezetbe, és sohasem bánták meg.

(Olga és John videoklipje a YouTube-on: bit.ly/olga-chee i bit.ly/johnny-chee)

Rövid tények

- A Belize-i konyha az ország különböző kultúráinak keverékét tükrözi. Mint amilyen a mexikói, a közép-amerikai és a jamaikai, angol-karibi.
- Belize nemzeti virága a fekete orchidea, a nemzeti madara pedig a tukán.
- A több mint 300 km hosszú korallzátony térségében több mint 400 halfajta él.
- Belize-ben van a világ egyetlen jaguár rezervátuma: a Cockscomb Basin Wildlife néven ismert menhely a vadon élő állatok számára.

7. szombat, 2018. február 17.

ÁLLOTT ÉTEL

Belize

Sadie McKenzie (63 éves)

Sadie nagyon aggódott, hogy mit szól majd Márk, a férje, amikor megtudja, hogy az egyik Belize-i evangéliumi sorozat végén meg akar keresztelkedni.

Minden este eljárt az előadásokra, Márk azonban nem akart vele tartani. Tudta, hogy a férjének nem fog tetszeni a döntése, mert azt jelenteni, hogy akkor fel kell hagynia a táncsal, a szórakozással és a szeszital fogyasztásával.

Sadie várákozott egészen csütörtök estig, két nappal a keresztsége előtt, hogy elújságozza neki a legújabb fejleményeket. A megfelelő pillanatra várt. Az ágyban Márk minden éjjel kitarta a kezét, és Sadie a fejét a férje karjára helyezte. Várta ezt a pillanatot, amikor együtt fekszenek az ágyban. „Szombaton megkeresztelkedek”, mondta csendesen.

Márk abban a pillanatban visszahúzta a kezét, és mérgesen összeráncolta a homlokát.

„Elhagylak. Ha megkeresztelkedsz az adventistákkal kell élned”, válaszolta.

Így morgolódott egy ideig, amíg Sadie meg nem unta és akkor így szólt hozzá: „Ha elhagysz, akkor Isten segíteni fog, hogy boldog legyek nélküled”.

Márk semmit se szólt, csak megfordult, majd elaludt.

Másnap Márk ismét arra kezdett panaszkodni, mi lesz ő vele, hogy ha a felesége adventista lesz. „Nem akarok állott ételt enni, nem akarok pénteki ételt enni.”

„Ha nem akarsz állott ételt enni, akkor majd olyat főzök, ami több napig is elállhat”, válaszolta Sadie.

De Márk nem elégedett meg a felesége válaszával. „Ha mégis makacsul kitartasz a döntésed mellett, akkor legközelebb megverlek.”

Sadie megijedt, ezért megkérte az evangéliumi sorozat vezetőit, hogy imádkozzanak érte. Ő maga is isteni oltalomért könyörgött.

Amikor szombaton hazaért a keresztségről, Márk nem volt otthon, de mihelyt megjelent a bejárati ajtónál, Sadie szívverése azonnal felgyorsult. Szinte biztos volt abban, hogy a férje megveri.

De Márk nem erőszakoskodott, hanem átölelte és így szólt: „Szóval, most egy új asszony vagy”. Majd gyorsan hozzátette: „Én soha az életben nem fogok elmenni az adventista egyházhoz.”

„Ez a te döntésed”, mondta Sadie. „Isten mindenkinek megadja a döntés lehetőségét, de az út végén majd ne engem okolj. Én megmutattam neked, melyik úton kell járni.”

A keresztség után az élet úgy amennyire visszatért a rendes kerékvágásba, kivéve, hogy Márk továbbra is jajgatott a szombati ebédek miatt. Azt akarta, hogy Sadie az ő számára szombaton főzze meg az ebédet, és felhányta neki, hogy nem tiszteli őt, mint férjét. Elutasította a felesége által előre elkészített ételt, és helyette az adventista imaház átellenében levő büfében evett. Evés után persze iszogatózott is, amíg a felesége a gyülekezetben volt, s mire ő hazaindult a gyülekezetből, Márk már félig ittas állapotban integetett neki.

Sadie imádkozott azért, hogy érintse meg Isten a férje szívét, majd elkezdte péntekenként vasalgatni Márk legszebb öltönyeit, hogy ha egyszer talán mégis úgy döntene, hogy elmegy vele az imaházba, fel tudjon szépen öltözni.

Egyik pénteken Márk elfogadta a felesége meghívását, hogy másnap együtt menjenek a gyülekezetbe. De péntek este moziba ment, majd a bárba.

Röviddel a hazatérése után egy erős földrengés rázta meg a házat. Márk megrémült, és a földre esett. Kiabálta: „Isten, mentsd meg az életemet, és adj egy újabb esélyt”.

Sadie erélyesen odaszólt neki: „Ahogy a földrengés jön, és senki sem tudja, hogy jön, Jézus is eljön, és nem leszel készen”.

A ház csak rengett, s ez az idő egy örökkévalóságnak tűnt neki. Márk zokogott. Az egyik szomszéd a nyitott ajtón át meg is látta, hogy Márk sír.

Miután elmúlt a földrengés, Márk visszakozott.

„Most nem megyek az imaházba. Az emberek azt gondolhatnák, hogy a földrengés miatt jöttem el.”

„Ne aggódj, mit gondolnak az emberek. Sokan nem lesznek a mennyben, mert aggódtak amiatt, hogy mások mit gondolnak róluk.”

Röviddel ezután, evangéliumi sorozatot tartottak a falujukban, és Sadie meghívta a férjét az előadásokra. A férje azonban úgy döntött, hogy inkább elmegy a bárba és iszogat. A következő este ismét leitta magát. A harmadik este így szólt hozzá a felesége: „Ha megint a barátaiddal leszel, nem velem, akkor őket jobban szereted, mint engem. Ha így döntöttél, akkor akár velük is maradhatsz”.

Márk elment az előadásra, és a végén, amikor elhangzott a meghívás, ő is előre ment. Sadie el sem tudta hinni, hogy a férje megkeresztelkedik, mindaddig, amíg ki nem jött a medencéből. „Csak sírtam, és nem tudtam hinni a szememnek”, mesélte.

Sadie és Márk a Belize-i gyülekezet hű vezetői lettek. Sadie aki ma már 63 éves, hat evangéliumi sorozatot vezetett le, melynek eredményeként több mint 50 ember keresztelkedett meg. Márk és Sadie tevékenységének eredményeként még sok száz ember jött el a gyülekezetbe.

A 2015-ös évi, 13. szombati adományainkkal egy olyan tábor épült Belize-ben, ahol az adventista egyház rendszeres evangéliumhirdetéseket tarthat. Köszönjük, hogy pénzeszközeitekkel is támogatjátok a Keresztény Adventista Egyház missziós tevékenységét.

(Sadie történetét még a gyermekeknek szóló Távoli hírekben is elolvashatjátok, vagy letölthetitek a következő linken: [y/childrensmision](#); a Sadieról szóló videoklipet itt nézhetitek meg: [bit.ly/sadie-mckenzie](#)).

Rövid tények

- Belize lakosságának több mint a fele két nyelven beszél, sőt, sokan még más nyelveken is beszélnek.
- Belize gazdasága a kőolaj és a mezőgazdasági termékek, például a cukor vagy a banán exportjától függ, bár a turizmus is gyors ütemben fejlődik.

8. szombat, 2018. február 24.

MÁSODIK ESÉLY

Mexikó

Ezekiel Perez Gongora (34 éves)

Miután megnősültem, elkezdtem inni és nemsokára dohányozni is. Hamarosan alkohol és nikotinfüggővé váltam. És szerettem szórakozni.

A feleségem megkeresztelkedett az adventista egyházban, miután meghallgatta Richard Perez pásztor által tartott evangéliumi előadás-sorozatot a Tabasco mexikói állam egyik városában levő gyülekezetben, amely az otthonunk közelében található. Én azonban kétszer is elutasítottam.

Az életmódom miatt megromlott az egészségem, és 13 év után már a hátam is kezdett nagyon fájni. Többször jártam a helyi egészségházban, ahol gyógyszereket kaptam, amelyek azonban nem sokat segítettek. Így aztán egyszer elmentem a Délkelet adventista kórházba. Az orvosok különböző vizsgálatokat végeztek (szkennerrel, biokémiával stb.), de nem találták meg a problémáim okát.

Egyre jobban fájt a hátam, s egyszerre csak belázasodtam.

Négy napja feküdtem a kórházban, amikor meglátogatott a kórház lelkésze, Richard Perez pásztor. Azonnal felismert és név szerint köszöntött.

„Ez az az idő, amikor szükséged van Istenre” - mondta.

Fogta a gitárt, és elénekelt két éneket. Ezt követően felolvasott néhány bibliaverset. Abban a pillanatban rájöttem, hogy Isten valóban szeret engem.

Mielőtt elment, megkérte a rólam gondoskodó nővéreket, hogy legyenek mellettem szombaton és beszéljenek nekem Istenről, amit ők meg is tettek.

Szörnyen éreztem magam. A fájdalom elviselhetetlen volt, a lázam még mindig nagyon magas.

A kórházi tartózkodásom hetedik napján az orvos gondterhelt arccal jött be a szobámba. Azt mondta, hogy négyszemközt kell

beszelnünk, ezért megkértem a feleségemet, hogy hagyjon minket magunkra.

„AIDS-tünetei vannak, s annak érdekében, hogy biztosak legyünk, további vizsgálatokat fogunk végrehajtani. A kivizsgálás után a feleségem visszatért a szobába. Megkérdezte, hogy mi történt. Nem tudtam, mit válaszoljak neki, mert én magam se voltam benne biztos. Tudom, hogy rosszul éltem, és talán ez volt a betegségem oka.

Ekkor eszembe jutottak a lelkipásztor szavai: „Ez az az idő, amikor szükséged van Istenre.”

Megkértem a feleségemet, hogy hagyjon egy kicsit magamra, mert egyedül akartam imádkozni. Imádkoztam és sírtam. Kértem Istentől egy második esélyt, és hogy adja meg, hogy ne legyek AIDS-es.

Egy idő múlva az orvos visszajött.

„Van egy jó és egy rossz hírem”, mondta. „A jó hír az, hogy nem AIDS-beteg, a rossz hír az, hogy valóban nem tudom mi a baja.”

Tudtam, hogy Isten válaszolt az imámra, mert a tesztek eredményei negatívak voltak.

A következő, kiegészítő vizsgálat azt mutatta, hogy nálam pleurális folyadékgyülem van, azaz felhalmozódott folyadék a tüdőszövet és a mellkas között. Miután az orvos behelyezte a csövecskét, hogy leengedje a folyadékot, azt mondta, hogy 5 nap múlva haza tudok menni.

Ön nap múlva azonban még mindig nagyon rosszul voltam. Újabb vizsgálatok után kiderült, hogy daganatom van.

„Figyelmeztetnem kell”, mondta az orvos, „csak egy csoda segíthet”.

Azt mondta, már holnap megműtenek. Ismét imádkoztam. Kértem Istent, mentse meg nyomorult életemet.

A műtét napján, mialatt az érzéstelenítő lassan hatni kezdett, ismét imádkoztam Istenhez: „Ha életben hagysz, akkor megkeresztelkedek és felajánlom neked az életemet”.

A műtét hat óra hosszáig tartott. Ébredéskor a saját szobámban voltam. A feleségem és a két lányom már várta, hogy felébredjek és beszélgethessenek velem. Meg voltam róla győződve, hogy Isten adott nekem egy második esélyt.

Huszonegy nap után végre elhagyhattam a kórházat. Három hétre rá evangéliumi sorozatot tartottak a helyi gyülekezetben, és én akkor megkeresztelkedtem. Most imaházgondnok vagyok és a gyülekezet első diakónusa.

Köszönet Istennek, hogy újabb esélyt is kapunk tőle! Egész életemben szolgálni fogom.

A tizenharmadik szombati adományok egy részével a Vilahermosa-i (Mexikó) „Délkelet” adventista kórház új szárnyának a kiépítését támogatjuk, amely révén bővül a helyi közösség egészségügyi szolgáltatásainak köre. Köszönjük, hogy támogatjátok a Keresztény Adventista Egyház missziós tevékenységét.

Rövid ismertető

- Mexikóban 123 millió ember él.
- A nyugat mexikói félsziget neve Baja Kalifornia, ahol több mint 120 féle kaktusz honos.
- Mexikó címerén, egy zöld kaktuszon álló barna sas látható, amely a csőrében és az egyik lábának karmai között egy zöldes-szürkés kígyót tart. A címer azt a legendát ábrázolja, miszerint az azték napisten kinyilvánította alattvalóinak, hogy ott építsenek új fővárost, ahol ezt a jelenetet látják s ez a Tenocstitlan (ma Mexico City), ahol egy sas a csőrében egy kígyót tart egy kaktuszon állva.
- Mexikó a világ legnagyobb spanyol nyelvű országa.
- Mexikó a világ legnagyobb ezüstermelője.
- Mexikó gyártja a legtöbb autót Észak-Amerikában.

9. szombat, 2018. március 3.

MEGLEPETÉS ISTENNEL

Mexikó

Laura del Carmen Flores Diaz (23 éves)

Laura mexikói élete sok meglepetést hozott.

Tíz éves volt, amikor meghívta őt az egyik barátja az otthonába, és ő el is ment, azzal a várakozással, hogy jó buli lesz, ám helyette

csak egy kis bibliatanulmányozó csoportot talált. Ám megtetszett neki és megszerette a bibliatanulmányozásokat, amelyekre egy egész évig eljárt. Utána az adventista gyülekezetbe is elment.

Egy evangéliumi előadássorozat után, amikor megkérte, hogy kereszteljék meg, a hívők sokféle kifogással álltak elő. Azt mondták neki, hogy kellene még egy ideig tanulmányoznia a Szentírást, meg hogy a szülei nem adventisták, és hogy még csak 11 éves, stb.. Egy idő után azonban mégiscsak megkeresztelkedett.

Miután Laura befejezte a középiskolát, nagyon szeretett volna adventista egyetemre járni, de nem volt rá pénze. Amikor a gyülekezet pásztorától megtudta, hogy az egyetemen bibliai tantárgyakat is tanulmányozhat, csak még jobban felkeltette a vágyát és az érdeklődését. Arról álmodott, hogy egyszer biblia-tanítónő lesz.

Laura megbeszélte a dolgot Istennel. Imádkozott: „Ha megengeded Uram, hogy az adventista egyetemen tanuljak, akkor hittantanár-nő leszek a középiskolában. Ha nem megyek el tanulni, akkor most munkába állok, férjhez megyek, és majd később tanulok.”

Isten válaszolt az imájára, hogy folytathassa a tanulmányait. Felvették az egyik adventista egyetemre, habár még az első szemeszterre se volt elég pénze. Bejárónőként dolgozott, hogy pénzt keressen az iskolázáshoz. A következő szemeszterben azonban a teljes tandíja ki volt fizetve. Négy évvel később oklevelet szerzett a családkapcsolatok területen, és az egyetem felé semmilyen tartozása nem maradt.

Látva, hogy Isten válaszolt imádságára, úgy döntött, hogy megtartja az ígéretének ráeső részét, hogy hitoktató lesz a középiskolában. Azonban először meg kellett szereznie a mesterképzést, de ismét nem volt pénze a tandíjra.

Laura leveleket küldött, amelyekben két egyetemtől kért ösztöndíjat. Mindkét egyetem azt válaszolt neki, hogy könyvterjesztőként kellene dolgoznia, hogy fedezni tudja a költségeket.

Laura nem félt a munkától, csak azt szerette volna megkérdezni Istentől, hogy melyik egyetemet válassza. Tudta, hogy nehéz olyan munkát találni, amelyből minden költséget fedezni tud, azért így szólt Istenhez: „Arra az egyetemre iratkozok, amelytől munkát kapok”.

Az egyetemi diploma kézbevétele után négy nappal, amikor azon töprengett, hogy hogyan és hol folytathassa tanulmányait, megkap-

ta az Adventista Navojoa Egyetem levelét, amelyben ez állt: „Van nálunk munkalehetőség az ön számára, beiratkozhat, amikor csak akar”.

Laurának azonban nem volt pénze kifizetni az utazási költségeket az egyetemig. Azonban, amikor egyetemista társai meglátták szilárd elhatározását, sikerült összegyűjteniük elegendő pénzt az utazás költségeinek fedezésére.

Laura mára már befejezte a mesterképzést a Navojoa (e: navohoa) adventista egyetemen és örül, hogy középiskolai hitoktató lesz.

Kedvenc igehelye: „Boldog ember az, aki a kísértésben kitart; mert minekutána megpróbáltatott, elveszi az életnek koronáját, amit az Úr ígért az őt szeretőknak” (Jakab 1,12).

„Fiatalok vagyunk, és sok kísértésünk van. Mindazonáltal mindig le tudjuk őket győzni Isten segítségével. Isten megsegíti azokat, akik szeretik Őt, hogy képesek legyenek legyőzni a kísértéseket.”

Laura élete tele volt meglepetésekkel, és éppen szereti, hogy így történt. Azt tanácsolja a diákoknak, akiknek nincs pénzük az adventista oktatásra, hogy támaszkodjanak Istenre.

„Minden Istené. Biztosítani fogja a számatokra nem csak azt, amire szükségetek van, hanem annál is többet, csak bízzatok benne.”

A 13. szombati adományaink egy részével a Vilahermozai adventista kórház kibővítését támogatjuk, Laura szülővárosában, amely lehetővé teszi újabb egészségügyi szolgáltatások nyújtását a helyi közösség számára. Köszönjük, hogy adományaitokkal támogatjátok az adventista egyház misszióját.

Rövid tények

- Frida Kahlo, XX. századi festőművész mexikói.
- Mexikóban sokféle éghajlat létezik, a trópusitól egészen a sivatagi éghajlatig.
- A Pico de Orizaba rétegvulkán Mexikó legmagasabb hegye, 5636 méter magas. Az észak-amerikai vulkáni csúcsok között a harmadik legmagasabb.
- Chichén Itzá (e: csicsén icá) maja romvároshoz tartozó „El Castillo” (a kastély) néven emlegetett főpiramis, része a világ

kulturális örökségének, amelyet évente több mint egymillió ember látogat.

- Mexikóban jaguárok, pumák és nagy iguának élnek. Dél-Mexikó dzsungelében különböző hüllők, majmok, színes madarak, például papagájok találhatóak. Az óceánban és a Yucatán-félsziget partjainak közelében bálnákat, rájakat, tengeri tehenekeket figyeltek meg.
- A Mexikóban nagyon komolyan veszik a sportot. Az ősi időkben, akit legyőztek a rituális labdajátékban, azokat megölték. Egyes veszélyes sportokban, mint a bikaviadalok és a rodeó (Mexikóban találták ki), a versenyzők gyakran veszélybe sodorják az életüket

10. szombat, 2018. március 10.

EGY VESZÉLYES KUTYA

Trinidad és Tobago

Chanel Oktave (22 éves)

Több tucat egyetemista, a Trinidad és Tobago szigeten levő Dél-Karib adventista egyetemről, minden nyáron, ajtótól ajtóig jár és kínálja a keresztényi irodalmat, így keresve meg a tandíj árát. Sokan éppen a Karibi-szigeteken dolgoznak, én azonban, még tíz egyetemistával együtt, Kanadába repültem.

Ponoka városba érkeztem, amely Alberta államban van, és egy romániai egyetemistával együtt kezdtem dolgozni, aki alig tudott angolul. S azon az esős pénteken, mi ketten elindultunk az utca két oldalán. Néhány óra múlva megláttam az arcán, mennyire csalódott.

„Segíthetek valamiben?“, kérdeztem, miközben az utca utolsó szakaszához értünk.

Bólintott. Imádkoztunk és elindultunk az utca vége felé.

Mindjárt az első házban egy ember bevágta az ajtót a román barátom orra előtt. Valami miatt ez nekem nevetséges volt, de amikor megláttam, hogy mennyire szomorú a barátom, bocsánatot kértem és azt mondtam: „Próbáljuk meg együtt egy másik ajtónál”.

Átmentem az ő oldalára, imádkoztunk és kiválasztottunk egy ajtót. Bekopogtam az ajtón és azonnal válaszolt valaki: egy kutyus ugatott. A kutyatulajdonosok nem igazán szeretik, amikor a kedvenceik hangosan ugatnak, ilyenkor elutasítják a könyvvásárlást. Valószínűleg, hogy az ajtóban álló asszony sem volt tőlünk elragadtatva. Az asszony lábánál levő, elhanyagolt kutya se volt éppen boldog, mert tovább ugatott.

Megpróbáltam nem figyelni a kutyára, és felajánlani neki egy egészségügyi könyvet: „A gyógyító növények” címűt. Beszéd közben úgy éreztem, hogy az asszony biztosan elutasít minket, mivel a kutyája megállás nélkül ugatott. Megfordultam és így szóltam a kutyához: „Te kis Koszos, mi folyik itt? Miért ugatsz megállás nélkül? Talán azért, mert külföldi vagyok?”

Az asszony abban a pillanatban rákérdezett, hogy jártam-e már a lakásán? Nem értettem a kérdését. „Nem, még sohasem jártam ebben a házban”, válaszoltam. „De akkor honnan tudja, hogy volt egy Koszos nevű kutyám?”

Mondtam neki, hogy nem ismerem a kutyáját. Az asszony behívott bennünket. „Koszos volt az előbbi kutyám neve, és éppen ott múlt ki, ahol most ön áll.”

Meglepődve hallgattam, amit mesélt, és mondtam, hogy sajnálom, hogy elvesztette a kutyáját. Az asszony megkérdezte, mit csinálunk kint az esőben. Rámosolyogtam és elővettem a táskámból a „Béke a vihar felett” című könyvet, amely Ellen White könyvének, a Jézushoz vezető út címűnek az újratervezett kiadása. Ismertettem a könyvet néhány szóban.

Éppen amikor az asszony a könyv ára felől akart érdeklődni, megjött a férje. A férjéhez fordulva mondtam: „Jó napot, uram, hogy van? Az én nevem Chanel. Önt hogy hívják?”

„John”, válaszolta az ember. „Tán csak nem?”, kérdeztem. „Miért ne?”, kérdezte az asszony. „Édesapámat is Johnnak hívják”, mondtam nekik. Az asszony átölelt és megkérdezte, hogy hova valósi vagyok? Amikor megmondtam neki, hogy a Santa Lucia szigeten lakok, sírva fakadt. „A következő szabadságunkat éppen Santa Lucián fogjuk eltölteni”, újságolta. Megkért, hogy meséljek neki a szigetről, miközben tekintetével a pénztárcáját kereste.

„Általában nem szoktam beszélgetni a házalókkal, de te egészen biztos az én angyalom vagy. Tudtad a kutyám nevét, arról a szigetről jössz, ahova menni tervezünk, a te édesapádat úgy hívják, mint az én férjemet. S mindemellett nagyon kedves arcod van. Biztos, hogy nem te vagy az őrangyalom?”

Mondtam neki, hogy egész biztosan csak Chanel vagyok. Az asszony mindkét könyvet megvásárolta és megkért, hogy írjam alá őket. A „Béke a vihar felett” (Jézushoz vezető út) című könyvbe, a nevem mellé egy rövid isteni ígéretet is lejegyeztem. Az asszony keblére vonta a könyvet.

Miután elköszöntünk és ismét kimentünk az utcára, a román munkatársam megkérdezte: „Chanel, ezt hogy csináltad? Már majdnem becsukta az ajtót az orrunk előtt, te mégis eladtál neki két könyvet.”

Átnyújtottam neki a pénzt és csak ennyit mondtam: „Isten tette”. Ahogy elindultunk az utca vége felé, az asszony még kijött és utánunk kiáltotta: „Én továbbra is hiszem, hogy te vagy az én angyalom! Köszönöm e szép könyveket. Elolvasom és a lányomnak is odaadom”.

Annyira boldog voltam, hogy valakit Isten felé vezethettem. Így valósult meg az aznapi célom. Isten nevében megérintettem egy életet.

Chanel Oktave a számviteli tanulmányainak utolsó évében van a Trinidad és Tobagóban levő adventista egyetemen. Ebben a negyedévben a 13. szombati adományaink támogatásával imaházépületet építenek az egyetem területén. Köszönjük, hogy támogatójátok a Keresztény Adventista Egyház misszióját.

Rövid tények

- A világ öt legerősebb paprikafajtája közül három Trinidad: Carolina Reaper, Trinidad Scorpion Butch T chilli, Trinidad Moruga, Naga Viper, Infinity Chilli...
- A tobagói Speyside partjától 395 méterre található a „Tyrrel’s Bay” öböl, a világ harmadik legnagyobb korallzátonyával.
- 2006-ban Trinidad és Tobago volt a legkisebb ország, amely valaha is kvalifikálta magát a labdarúgó-világbajnokságra.

- Dr. Joseph Lennox Pawan trinidadai biológus nemzetközi elismerést kapott a veszettség vírus vándorlásának az emberre való átvitelének felfedezéséért (1933-ban). Ez a vírus a védőoltás kifejlesztéséhez vezetett.
- Trinidad és Tobago az egyetlen olyan ország, amely fővárosának nevében benne van egy másik ország neve: Port of Spain, azaz Spanyol kikötő.
- A Calypso-zene a Trinidad egyedülálló népzeneje, amelyet acélhordó-dobokon játszó zenekarok adnak elő; és a „limbó” hagyományos néptánc is Trinidad és Tobagóból származik.

11. szombat, 2018. március 17.

VARRNI - JÉZUSÉRT

Jamaica

Mavis Burel Spenser (66 éves)

Amikor Mavis férje tíz évvel ezelőtt elhunyt, nem tudta mit kezdjen a magas színvonalú szabóműhelyével.

A férje három jól menő szabóüzletet alapított Jamaicán, a lényeges outlet értékesítést is beleértve, amelyben 25 alkalmazott dolgozott a sziget fővárosában, Kingstonban található bevásárlóközpontban. Mavis rájött, hogy egy fontos útkereszteződésnél áll, úgy döntött, hogy maga vezeti tovább a vállalkozást.

Tíz évvel később Mavis az életének újabb útkereszteződéséhez ért. Szeretett volna megkeresztelkedni a Keresztény Adventista Egyházban, ám szombaton volt mindig a legtöbb munkája. Őszinte imában bölcsességet és isteni támogatást kért.

Mavis, aki néha vasárnapként egy másik egyházba járt, az adventistákról egyik adventista barátjuk révén szerzett tudomást. Azt azonban nem tudta, hogy a 4. parancsolat, „Megemlékezzél a szombatnapról, hogy megszenteljéd azt”, ma is aktuális a keresztények számára.

Akkor kezdtek változni a dolgok, amikor a család egyik barátja meghívta őt a heti igetanulmányozásaikra. Barátjuk, aki üzlettulaj-

donos volt, rendszeresen tanulmányozott és imádkozott Mavis férjével, amíg ő el nem hunyt. Mavis akkoriban arra hivatkozva, hogy túlságosan elfoglalt, mindig elutasította a barátjuk meghívását, hogy jöjjön el a gyülekezetbe. Most azonban nem a gyülekezetbe, hanem az igetanolmányozó kiscsoportba hívta őt, és hétről-hétre folyamatosan emlékeztette.

Mavis elcsodálkozott azon, mennyire nem ismeri a Bibliát. „A Biblia olvasásával egyszerre minden elkezdett megvilágosodni előttem. Egy kiscsoportos tanulmányozáson kijelentettem, hogy nem tudtam, hogy a Biblia ennyi sok feljegyzést tartalmaz.

A szombatról való igazságon kívül nem tudtam még, hogy Jézus hamarosan eljön, és az igazakat elviszi az Ő országába. Megdöbbenetette az Új Föld bibliai leírása.

„Minél többet magyaráztak, annál többet kívántam felfedezni.” A varrodáját azonban szombatonként továbbra is működtette. S akkor egyik este, a kiscsoportról hazafelé térőben, mintha egy hangot hallott volna, amely ezt mondta neki: „Hiába menekülsz, elrejtőzni mégsem tudsz”.

Mavis komolyan kezdett imádkozni a szombattal kapcsolatban.

„Nem fogadtam el mindent úgy, ahogy megtanultam. Hiszem, hogy az Úr mondta nekem azt, hogy menekülök Tőle, de bármit teszek is, elbújni előle nem tudok.”

2016 decemberében meghozta a döntést. Három szalonja ajtajára kiakasztotta a következő feliratot: „Január 7-től szombatonként a Spenser szabó üzletek zárva lesznek, a szalonok vasárnap nyitva lesznek”.

Január 7-én Mavis megkeresztelkedett. Számos kliens lázadt a szalon bezárása miatt.

„Hogyan teheti ezt? A szombat a legtermékenyebb nap, miért nem dolgozik szombaton?”, kérdezték.

Mavis türelmesen válaszolta: „Mennyei Atyám azt mondja nekem, hogy minden az Övé, ezért nem jelent problémát, hogy adjon nekem annyit, amennyire szükségem van”.

Annak ellenére, hogy a szalonok szombatonként zárva voltak, a vállalkozás pénzügyileg virágozni kezdett. Az ügyfelei lassanként jóváhagyták, hogy vasárnap dolgozzon. A bevásárlóközpontban, ahol

a legnagyobb szalonja volt, szombatnként a nagy tömeg miatt, nem is lehetett parkolóhelyet találni. De vasárnap, amikor a parkoló nem volt úgy tele, neki sokkal több ügyfele volt. Sokaknak megfelelt, hogy vasárnap jöjjenek hozzá. Tetszett nekik, hogy mindig volt hova parkolniuk.

De mindennél fontosabb volt az, hogy Mavis gyülekezeti csaldtag lehetett. Örökre megjegyzi azt a kedves fogadtatás, amelyben első alkalommal részesült.

„Úgy éreztem magam, mintha ajtó nyílt volna meg előttem. Tele voltak jó szándékkal. És annyira kedvesek, barátságosak voltak! Még soha az életben nem voltam ilyen boldog.”

Napjainkban Mavis, üzletnyitás előtt, mindig imádkozik és megkéri Istent, áldja meg az ügyfeleit, a személyzetnek adjon erőt és szeretetet a jó embertársi kapcsolatokhoz. Néha személyzete versengett egymással, és gyakran veszekedtek, ma béke és egység érezhető. A munkatársait is meghívta, hogy csatlakozzanak hozzá a bibliatanulmányozó kiscsoportba. Egy személy már készül is a keresztségre.

Amikor megkérdezik, mit tanácsolna azoknak az üzletembereknek, akik szombatünneplők szeretnének lenni, mindig azt mondja: „Semmit sem veszít vele. Csak nyerhet, ha az Úrra bízza az ügyét.”

Kedvenc igehelye: „Mindenre van erőm a Jézus Krisztusban, aki engem megerősít”. (Fil 4,13)

„Tekintsetek Jézusra, mert Ő az élet forrása. Nélküle semmink sincs, Vele mindenünk meg van”.

(Nézzétek meg az ide tartozó videoklipet a YouTube-on: bit.ly/mavis-spencer).

Rövid tények

- Jamaica a kanadai Calgaryban megrendezett 1988. évi téli olimpiai játékokon az első trópusi országnaként vett részt.
- Jamaikában több mint 200 egzotikus orchidea van, közülük 73 őshonos.
- A kingstoni öböl a világ hetedik legnagyobb öble.
- A világ leggyorsabb embere, Jusein Bolt is jamaicai.

12. szombat, 2018. március 24.

ISTEN ÖRÖKBEOFOGADOTT GYERMEKE

Jamaica

Raglan Waite (50 éves)

A mai történetünk Raglan Waite-ról szól, aki „Az irgalmas szamaritánus”, a hontalanokat támogató központ gondnoka Jamaica fővárosában, Kingstonban.

Otthonban nőttem fel, és hat éves voltam, amikor egy vasárnapünneplő család örökbe fogadott. 17 éves voltam, amikor az örökbefogadóim elhunytak, én pedig nem tudtam miből megélni. Kétségbeesésemben és a túlélés miatt elkezdtem keresni a vérbeli szüleimet.

Visszamentem az otthonba és ott megtudtam édesanyám nevét, de hogy hol él, azt senki nem akarta megmondani.

Elmentem egy kormányzati segélyszervezethez, amely a társadalmilag kiszolgáltatott embereket azonosítja és támogatja. Az ott dolgozó nő azt mondta nekem, hogy édesanyám és más biológiai családtagjaim azon emberek listáján voltak, akik támogatást kaptak. Sőt, elárulta, hogy a vérbeli fivérem abba az iskolába járt, ahova én is. Nem volt hajlandó további tájékoztatást adni, az adatok titkossága miatt. De megígérte, hogy felveszi a kapcsolatot a bátyámmal és elmondja neki, hogy hol talál meg, ha akar. Egyszer éppen futballmeccset néztem, amikor az egyik tanárom megveregette a vállam és így szólt: „Te vagy Reglán? Mi testvérek vagyunk?”.

„Annyira boldog voltam!”

Karl hét évvel idősebb volt nálam, és most szeretett volna engem elvinni az otthonába.

Összecsomagoltam azt a kis holmimat, amivel rendelkeztem, és átköltöztem hozzá. Ott láttam az édesanyámat először az életemben. Mentális beteg volt, és úgy tűnt, hogy fel sem ismert. Én azonban örültem, hogy végre megismerhettem.

A fivérem, adventista keresztyén volt, és meghívott magával az imaházba.

A gyülekezet hívei sokat segítettek. Nem tudtam jól írni és olvasni. A szombatiskolai bibliatanulmány segítségével tanítottak. Segítettek beiratkozni a nyári bibliatáborba, ahol megtanultam, hogyan tudom tanulmányozni a Bibliát és bizonyosságot tenni az embereknek.

Huszonkét éves koromban megnősültem, és hamarosan megszületett első gyermekünk. Benzinkúti munkás voltam a „Montego Bay” turistahelyen.

Időközben felkentek gyülekezeti vénnek, és aktív hívő lettem. Abban az időben az egyházi vezetők megkérdezték, hogy érdekel-e egy szombatiskolai ágazat létrehozása egy olyan vidéki térségben, ahol korábban már létezett egy erős gyülekezet. Osztogattuk a régi bibliatanulmányokat az elmaradt hívőknek. Mi egy szegény gyülekezet voltunk, nem voltak pénzeszközeink. Ily módon azonban 50 korábbi hívővel sikerült felvennünk a kapcsolatot.

Harminchat éves voltam és a magánéletem széteső félben volt. Elváltam a feleségetől, majd később ismét megnősültem. Összeveszttem az egyik gyülekezeti vénnel, ezért kiléptem az egyházból és nem jártam az imaházba, hanem otthon ünnepeltem a szombatot.

Három évvel ezelőtt költöztem a fővárosba, Kingstonba, ahol együtt üzleteltem az egyik társammal. A feleségem a faluban maradt a rokonoknál, mialatt mi ketten a vállalkozás beindításán dolgoztunk.

Amikor azonban összevesztünk, a vállalkozásnak is lőttek. Újabb munka után néztem. Végül mindent elvesztettem, még az otthont is, ahol laktam, ám a büszkeségem nem engedte meg, hogy feleségemhez és más rokonokhoz forduljak segítségért. Így a következő három hónapban az utcán aludtam.

Egyszer egy másik hajléktalan emberrel arról beszélgettem, hogy hol fürödhetnék meg, és válthatnánk ruhát vagy kaphatnánk ételt. Azt mondta nekem: „Menj „Az irgalmas szamaritánus” szervezethez, ők adnak neked ételt”.

Az ott dolgozó emberek nagyon kedvesek voltak. Kaptam enni, és kaptam tiszta ruhát, hogy átöltözzek. Nemsokára kiderítettem, hogy ezt a segélyező szervezetet az adventista egyház működteti. Rendszeresen elkezdtem jönni, és éreztem, hogy valamivel meg kel-

lene szolgálnom. Elkezdtém takarítani az imaházudvart. Hamarosan újra eljártam az imaházba, és meg is keresztelkedtem. Ma 50 éves vagyok és „Az irgalmas szamaritánus”, hontalanokat támogató központ gondnokaként dolgozom. Saját irodám és szálláshelyi szobám van. Közben kibékültem a második feleségemmel.

Az utcán megtanultam, hogy jó, ha az emberek befogadnak, de az a legjobb, amikor a mennyei Atyánk a gyermekévé fogad minket.

2015-ben a 13. szombati adományainkból sikerült renoválni „Az irgalmas szamaritánus” vendégfogadót a jamaicai Kingstonban, amellyel együtt kiterjesztették a szolgáltatások széles skáláját az ingyenes orvosi és fogorvosi ellátás bevezetésével a társadalmilag kiszolgáltatott és hajléktalan személyek számára.

Köszönjük, hogy támogatjátok „Az irgalmas szamaritánus” ott-hont, hogy folytathassa missziós tevékenységét, és olyan embereket érjen el, mint Raglan.

Rövid tények

- Jamaica gazdaságának mintegy 1/4-e a turizmusból származik, mert évente több mint egymillió külföldi turista szokott idelátogatni.
- Jamaica hivatalos nyelve az angol, amit jellegzetes tájszólásban beszélnek. Emellett az angol egy afrikaiasított változatát a jamaicai patois-t is előszeretettel használják.
- Jamaica 1962-ben függetlenítette magát Nagy-Britanniától, ám a nemzetközösség része maradt, ezért II. Erzsébet királynő maradt az állam hivatalos vezetője.
- A protestánsok a jamaikai lakosság 70% -át teszik ki. Az adventista egyház a második legnagyobb, az Isten egyháza után. Jamaicán minden 9. lakos adventista hívő.

13. szombat, 2018. március 31.

A13. SZOMBATI PROGRAM

Ének „Szeretet, ott a Golgotán” (Keresztény himnuszok, 4)

Köszöntő szavak A szombatiskola vezetőjétől

Ima

Program „Étkeztetés – Krisztusért”

Adománygyűjtés (Kérjétek meg a gyerekeket, hogy az adománygyűjtés alatt énekeljék el spanyol nyelven az „Isten mindent a kezében tart” éneket a gyermekeknek szóló Távoli hírek füzetéből, vagy közvetlenül ezen a linken: bit.ly/childrensmision)

Záró ének „Isten vezet engem”

(Keresztény himnuszok, 189)

Záró ima

Részvevők: Három személy, egyikük lesz a riporter, a másik kettő egy házaspár.

(Megjegyzés: A résztvevőknek nem kell fejből tudniuk, de jól kell ismerniük a szöveget, hogy ne kelljen az egészet olvasva előadniuk. Gyakoroljátok be az egész programot, hogy a szereplők ne legyenek majd zavarban, és hogy szépen ki tudják emelni a fontos részeket.)

ÉTKEZTETÉS - KRISZTUSÉRT

Riporter: Ebben a negyedévben az Közép-Amerikai Divízióhoz (KAD) tartozó országok népével ismerkedtünk meg. Az KAD országai a következők: Puerto Rico, Mexikó, Jamaica, Trinidad és Tobago valamint Belize. Ma egy Belize-i fiatal házaspárral ismerkedünk meg. Junior és Stephanie Roberts egy vendéglátó céget működtet Kingstonban, Jamaica fővárosában. Miután megkeresztelkedtek, üzleti gondjaik voltak, mivel megváltoztatták az üzleti modelljüket. Ügyfeleiknek megszüntették a homár és a szeszes italok szolgáltatását, és elutasították a péntek estére és a szombatra vonatkozó, igencsak jövedelmező munkaszerződéseket.

Kezdjük tehát a bemutatkozással.

Junior: 28 éves vagyok.

Stephanie: 27 éves vagyok.

Riporter: Hogyan ismerkedtetek meg?

Junior: Mindketten egy hatalmas vendéglátó cégnél dolgoztunk, Kingstonban. Szakács voltam. Rákokból, homárból és más tengeri ételekből készítettem ételeket.

Stephanie: A bor- és alkoholtartalmú italok szekcióvezetőjeként dolgoztam. Én, személy szerint, szerettem a bort.

Elbeszélő: Hogyan ismerkedtetek meg az adventista egyházzal?

Junior: Három évvel ezelőtt egyik adventista barátom meghívott engem a bibliatanulmányozó kiscsoportba, amelyet nála tartottak. Láttam, hogy a bibliatanulmányozások nagyon érdekesek, ezért meghívtam Stefit, hogy csatlakozzon hozzánk. Őt azonban ez nem érdekelte.

Stephanie: Nagyon lefoglalt a munkám, és nem maradt rá időm, de amikor egy évvel később Juniorral elkezdtem járni a bibliatanulmányozásokra, nagyon meglepett mindaz, amit a Bibliából olvasunk. „Ez hát a Biblia”, töprengtem. Észrevettem, hogy sokszor említi a szombatot, és rájöttem, hogy a szombat az igazi nyugalomnap.

Egyszer aztán megéreztem a Szentlélek készítését: „Most van az ideje”. Elhatároztam, hogy életemet Istenre bízom. Bár szerettem a sertéshúst, a rákokat és a bort, nem volt nehéz lemondani róla. Hittem, hogy józannak kell lennem, most, hogy megtudtam, mi a helyes. A bor mégsem lehet fontosabb az üdvösségnél.

Junior: Stefi és én azt akartuk, hogy a mi kapcsolatunk is helyes legyen Isten előtt, így 2015 szeptemberében összeházasodtunk majd egy hónappal később megkeresztelkedtük.

Riporter: És mi lett a vendéglátói munkátokkal?

Stephanie: Azt mondták nekünk, hogy nem fogunk fennmaradni, mert a legtöbb vendéglátói eseményt péntek esténként és szombatonként tartják. A legtöbb ügyfél általában exkluzív tengeri gyümölcsöket és alkoholtartalmú italokat rendel. A keresztségünkkel valójában megfeleztük a bevételeinket.

Junior: Éppen a keresztséget követően kaptunk egy esküvői rendelést tengeri ételekkel, amelyért az ügyfél kész volt 1 millió jama-

icai dollárt fizetni (ami akkor 7700 amerikai dollár volt). Sokféle tengeri élőlényt szeretett volna, és azt mondta, hogy január 2-án tartják az esküvőt. Amikor megnéztem a naptárt, láttam, hogy éppen szombatra esik. Ezt nem vállalhattuk el.

Az első rendszeres szerződésünk, amelyet elvesztettünk, egy befolyásos üzletasszonnyal volt megkötve. Hetente többször gondoskodtunk az esti ételeiről, így nem kellett neki a négytagú családjára főzni. Ám miután megkeresztelkedtünk, elmondtuk neki, hogy többé nem tudunk szolgálni kedvenc ételével, a homárral és a sertéshússal.

Az utolsó látogatásunk során elénk tett egy melyhűtőből kivett és jégmentesített főtt sonkát, és így szólt: „Ezt a sonkát nem kell megfőzniük, de legalább felszeletelnék nekem?”

Azt hiszem ez egy próba volt. A sonkát az asztalon hagytam, és a mobiltelefonomon levő Bibliából kikerestem azokat az igehelyeket, amelyek a tisztátalan állatok holttestének a megérintéséről szólnak. Ő azonban mintha nem is hallotta volna. Így szólt hozzánk: „Az Önök döntései zavarják az életmódomat”.

Stephanie: Isten érdekes módon hozta helyre a dolgot. Másfél évre rá, az asszony azt kérte tőlünk, hogy működjünk együtt egy péntek esti, családi összejövetel kapcsán. Azt mondta nekünk, hogy nem kell félnünk, nem kér minket arra, hogy kössünk kompromisszumot, az ételt illetően. A szombatkérdésben is nagyon belátó volt. Naplemente előtt, mikor már éppen szólni akartunk, hogy mennünk kellene, így szólt: „Tudom. Eljött az önök ideje. Elmehetnek.”

Meglepődve vettük tudomásul, amit elújságolt nekünk, hogy most már vasárnaponként eljár a templomba. Mi azonban azért imádkozunk, hogy elfogadja a szombatot, mint helyes ünnepnapot.

Riporter: Hogyan tudtatok fennmaradni a vendéglátói étkeztető-vállalkozásokkal?

Stephanie: A keresztséget követően tehát hónapokig nagyon kevés pénzeszközt tudtunk forgatni. A jövedelmünk jóval alacsonyabb volt az átlagkeresetnél, de meglepő dolog történt. A család és a barátok elkezdtek hordani nekünk az élelmiszereket. Másoktól csomagok érkeztek. Mi soha senkitől nem kértünk élelmet, és soha nem voltunk éhesek. Olyan sok ételünk volt, hogy megoszthattuk másokkal.

Junior: Az étkeztető vállalkozásunk most sokkal jobban működik, mint annak előtte. Korábban nem rendelkezünk erkölcsi irányítással. Már ismerjük az ügyfeleinket, akiket kiszolgálunk, és a bevételeink is stabilabbak. Közben tartós barátságot igyekszünk velük kiépíteni. Most inkább kisebb ünnepek és estélyek megszervezésére orientálódtunk.

Már nem stresszes, vagy terhes a szombatünneplés. Vasárnaptól csütörtökig lendületesen dolgozunk, pénteken lelassulunk, így békésen és nyugodtan kezdhetjük a szombatot.

Riporter: És visszatekintve, ma elégedettek vagytok-e a meghozott döntéseitekkel?

Stephanie: Úgy érzem, most teljesebb életet élek. Tudom, hogy Isten eredményezte nálam ezeket a változásokat. Gyakran elgondolkodok, s felteszem magamnak a kérdést, hol lennék ma, ha nem döntöttem volna úgy, hogy Istennek szolgáljak?

Junior: Szeretném arra bátorítani a híveinket, hogy szabadabban beszéljenek a hitükről. Csak nemrég jöttem rá, hogy két, volt egyetemista társam, adventista. Péntekenként mindig korábban hazamentek, de nem mondták, hogy ezt miért teszik. Nem kellett volna 10 évet várnom, hogy megismerjem a szombat igazságát, ha akkor megosztották volna velem. Ezért bátorítom a hívőket, hogy többet beszéljenek róla. Ha többet beszélnének róla, többen megismernék Jézust.

Riporter: Sohasem kellene szégyellnünk, hogy adventisták vagyunk. Mindig készen kell állnunk arra, hogy bizonyosságot tegyünk az embereknek Krisztus visszatérésének reménységéről. Missziós adományainkkal hozzájárulhatunk ahhoz, hogy a Közép-Amerikai Divízióban élő emberek megismerhessék Jézus közeli eljövételének örömeit.

(Az adományok begyűjtése zenekíséret vagy a gyermekek éneke mellett.)

A KÖVETKEZŐ NEGYEDÉVI TERVEINK

A következő negyedévben bemutatjuk nektek az Észak-Amerikai Divíziót (ÉAD), amely majd a világszerte élő adventista keresztyének 13. szombati adományainak áldásában részesül.

A fókuszban levő projektek:

- „Új élet” evangéliumi központ az arizonai (USA) „Indiana” egyetem területén.

- Mamawi Atosketan Native School (bennszülöttek iskolája), Alberta állam, Kanada.

- Ebeye adventista iskola, Kwajalein (Marshall-szigetek).

MISSZIÓS FÉNYSUGÁR

Ezt a missziós történeteket tartalmazó folyóiratot az Adventista Misszió Irodája nyomtatja, negyedévenként. A vele járó DVD-n is rajta vannak a világ minden tájáról érkező történetek, azokat a missziós terveket is beleértve, amelyekre a negyedév végén gyűjtjük az adományt.

A Missziós Fénysugarat felhasználhatjátok:

- A szombatiskolában
- A gyermek-szombatiskolában
- A szombatiskolai előkészületeknél
- Az iskolai és családi áhítatokon
- A cserkészeknél
- Az imaórákon

A DVD teljesen ingyenes.

A missziós történeteket az Internetről is letölthetitek a www.missionspotlight.org WWW.MISSIONSPOTLIGHT.ORG. WWW.MISSIONSPOTLIGHT.ORG.

A kiadó megjegyzése: Ha a szombatiskola tagjai valaha is felvetették a kérdést, hogy hová mennek a heti missziós adományaik, akkor talán ez a cikk hasznos lesz a számukra.

HOVA KERÜLNEK A MISSZIÓS ADOMÁNYAIM?

Volt-e már valaha olyan érzésetek, hogy a missziós adományaitokat egy „fekete lyukba” tesztitek?

Azt ugye tudjátok, hogy a tizenharmadik szombati adományaitokat mely országok, mely projektjeinek a támogatására külditek? De

vajon mi történik a rendszeres szombati missziós adományaitokkal? Mire lesznek felhasználva?

Lehet, hogy meglep benneteket az a tény, hogy a heti missziós adományaitokból világszerte több mint 1000 misszionáriust támogatunk. Valójában, a heti missziós adományaitokat 70%-ban a missziós munka és a világegyház munkájának a támogatására költjük. A Generál Konferencia tehát pénzt különít el a divíziók, a Közel-Kelet, az Észak-Afrikai Unió, és az Izraeli Missziós terület számára, missziós tevékenységek megszervezésének és lefolytatásának céljával.

A többi pénz a világegyház szolgálatában álló, különféle intézmények és ügynökségek kapják. Például ebből támogatjuk a Loma-Linda egyetem egészségügyi missziós munkáját, az Adventista Világrádió evangéliumhirdetését, meg az ADRA humanitárius szervezet tevékenységét.

Az utóbbi években, világviszonylatban, több millió ember, akik sok kísértéssel néznek szemben, ismerte meg a Jézus Krisztusban való üdvösséget, és csatlakozott a Keresztény Adventista Egyházhoz. E területeken ezer gyülekezetet szerveztünk meg. Azonban, miután megkeresztelkedtek, ezek az új hívők részesülnek-e megfelelő ápolásban? Vajon van-e hozzáférésük azokhoz az anyagokhoz és programokhoz, amelyek segítségével erősödhetnek az új hitükben, és fejlődhetnek a tanítványságban? Van-e ezeknek az új gyülekezeteknek elég lelkipásztoruk?

Missziós adományaitok világszerte támogatják a mű növekedését és fejlődését. Ha még több információt szeretnétek a világmisszióval kapcsolatban, akkor látogassatok el a honlapunkra: AdventistMission.org.

Köszönjük, hogy imáitokkal és pénzeszközeitekkel támogatjátok az Adventista Misszió projektjeit. Ti vagytok azok, akik hozzájárulnak ahhoz, hogy a világszerte élő emberek életei megváltozzanak.

Geri Krauz az Adventista Misszió irodájának igazgatója.

Adatforrások

Ha többet szeretnének tudni a Közép-Amerikai Divízió országairól (Belize, Jamaica, Mexikó, Puerto Rico, Trinidad és Tobago) és ezek különböző kulturális örökségéről, forduljatok a helyi könyvtár-

hoz vagy utazási irodához illetve az adott ország nagykövetségéhez.
Vagy egyszerűen írjátok be az ország nevét a web-böngészőbe.

A következő weboldalak lehetnek hasznosak a számotokra:

Belize

government website bit.ly/BelizeGov

Lonely Planet bit.ly/LPBelize

Jamaica

government website bit.ly/JamaicaGov

Wikitravel bit.ly/WikiJamaica

Mexikó

government website bit.ly/MexicoGov

Visit Mexico bit.ly/MexicoVisit

Puerto Rico

government website bit.ly/PRGov

Trip Advisor bit.ly/TripAdvisorPR

Trinidad és Tobago

government website news.gov.tt

Fodor bit.ly/FodorTT

Seventh-day Adventist

Inter-American Division interamerica.org

Jamaica Union Conference jmunion.org

Puerto Rican Union Conference upasd.org

Caribbean Union Conference bit.ly/CaribUnionC

Inter-Oceanic Mexican Union Conference asd-umi.org

North Mexican Union Conference adventistasumn.org

Southeast Mexican Union Mission unionsureste.org.mx

Az Adventista Misszió DVD-je mindig ingyenes, és erről megnézhetitek a szóban forgó országokból érkező történeteket, valamint az adventista egyház világmisziójának más történeteit. Kérjetek egy DVD másolatot a szombatiskola vezetőjétől, vagy töltsétek le a DVD-t a következő weboldalakon:

www.AdventistMission.org

www.AdventistMission.org/dvd.

Ezt a DVD-t még az adventista egyház hazai honlapján is letölthetitek. Címünk: www.subotnaskola.org.

Az Adventist Mission (Adventista Misszió) folyóirata már a **Facebook** szociális hálózaton is megtalálható.

Olvassátok, kommentározzátok, osszátok meg a történeteinket a következő Facebook-oldalon: www.facebook.com/mission-quarterlies.

Célmegvalósító eszközök

Összpontosítsatok a Világmisszióra és növeljétek heti missziós adományaitokat. Kérjétek meg a szombatiskola bizottságát, tűzzön ki elétek egy célt, mennyit szeretnétek összegyűjteni. (Legyen kicsit több mint az elmúlt negyedévben, osszátok el az elmúlt negyedév missziós adományait 14 részre: 12 rendszeres szombati missziós adomány és két rész tizenharmadik adományra.)

Mutassátok meg a hívőknek a negyedévi cél elérésének heti grafikonját. Emlékeztessétek a hívőket, hogy a mű a heti szombatiskolai missziós adományoktól függ.

A tizenkettedik szombaton tegyétek közzé a negyedév missziós adományairól szóló jelentést. Bátorítsátok a hívőket, hogy a tizenharmadik szombaton adakozzanak kétszer vagy háromszor annyit, mint az átlagos missziós adományba szoktak. A szombatiskola után számoljátok át és tegyétek közzé, mennyi gyűlt össze. Ez a gyors tájékoztatás bátorítani fogja a hívőket, hogy további igyekezetet fektessenek a missziós munka támogatásába.

\$Közép-Amerikai Divízió

Állam/Unió	gyülekezet	tagság	népesség
Divízió	1	144	0
Atlanti Karibi	85	32,344	482,000
Belize	91	42,814	378,000
Karibi	620	236,257	3,378,000
Közép-Mexikó	227	80,179	44,802,526
Chiapas Mexikó	1,113	217,729	6,611,685
Kuba	325	33,158	11,208,000
Dominikai Köztársaság	792	313,245	10,630,000
Holland Karibi	38	8,970	291,000
Kelet-Venezuela	559	160,639	15,787,555
El Salvador	754	198,124	6,408,000
Francia Antillák - Guyana	147	31,763	1,085,000
Guatemala	896	247,997	16,554,000
Haiti	573	442,913	11,093,000
Honduras	459	172,123	8,200,000
Közép-óceáni Mexikó	1,509	200,872	30,022,709
Jamaica	677	296,793	2,732,000
Észak-Kolumbia	886	100,015	20,811,622
Észak-Mexikó	632	148,877	41,393,778
Panama	324	73,459	4,041,000
Puerto Rico	310	32,875	3,415,000
Dél-közép Amerika	511	215,942	11,218,000
Dél-Kolumbia	716	158,597	27,950,378
Délkelet-Mexikó	516	92,151	5,801,303
Nyugat-Venezuela	599	153,970	15,241,445
Összesen:	13,360	3,691,950	299,926,000

A Keresztény Adventista Egyház Generál Konferenciájának 2016-os évi jelentéséből vett statisztikai adatok.

Projektjeink

- Missziós központ létesítése az „Antilla” adventista egyetem területén, Puerto Ricóban.
- Egyetemi imaházépület felépítése a Trinidad-szigeten található Dél-Karib „Marakas” adventista egyetem területén.
- Többcélú központ létesítése a Vilahermosa városban (Mexikóban) levő „Dél-kelet” adventista kórházban.

Kiadja: A Keresztény Adventista Egyház Főbizottsága
Belgrád, Radoslav Grujić u. 4.
Előkészítette: A Főbizottság Szombatiskolai Osztálya
Felelős: Igor Bosnić
Sokszorosítva: A kiadó irodájában – 2017
Istentiszteleti használatra